

Edebiyat Defteri

Fazıl ACAR **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
6 Nisan 2026 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

VEFASIZ SEVGİLİ(YE)

Öleceğim; ruhum çıkacak bedenimden;
Üşüyeceğim; hararet gidecek tenimden;
Musallaya yattığımda bile dilimden,
Vefasız sevgiliye ahım duyulacak...

17.02.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/327137/vefasiz-sevgili-ye.html>

Davet

Önce bir şûle göründü belli belirsiz
Ufukların penceresinden
Hazer kıldı semânın geç kalan firarileri
Sabâ nağmeler yansıdı huzmelerden
Cıvıltılar duyuldu çığlıklarla ve fakat eşsiz
Güliden, sümbülden, yaseminden...

Kayboldu anahtar, düşüverdi kilit
Dipsiz kuyusuna esrarın
Bir selam geldi Kays çöllerinden
Ve bir ses elma tepelerinden
Seyrederken ahengini şiirin
Dinledim sırrını Gala'dan Dali'den

Bir vapur düdüğü ile uyandı şehir
Opera başladı Garnier'de
Galata kulesinden tekrar havalandı Hezarfen
Gazeller okundu Tanbûrî'den, Itrî'den
Ve davet yükseldi Mihrimahlardan.

Mahmuz duruldu, dizgin çekildi
Emmâre' de sefer başladı sülûke
Kımıldadı terazi , kalem yürüdü
Gözümde defterdeki kalem sesleri
Vekil mahkeme yolunu tuttu şimdiden
Şen gülümsemeler duyuluyor servilerden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366337/davet.html>

Zem Düştü

Zâhir bahar, hakikat Hazan
Çemenzâra kem düştü

Su beklerken bîçâre Bostan
Lâlezara nem düştü

Can gözlerken derdine derman
Âhüzâra dem düştü

Safâ iken görene müjgân
Gülizara hem düştü

Ersin derken zevale buhran
İntizara gem düştü

Âřıkarken ezelden burhan
İřgüzara sem düştü

Mahfûz iken sînede cihan
Bergüzara şem düştü

Memnû iken sûreten iman
İtizara zem düştü...

Çemenzar: Çimenlik
Dem: Kan
Hem: Gam, keder
İtizar: Özürdileme
Kem: Kötü, değersiz
Müjgan: kirpik
Sem: Zehir, zehirli
Şem: Koku alma
Zem: Yerme, ayıplama

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366797/zem-dustu.html>

VEDA

Raks eden yapraklar inzivaya çekildi
İtikaf sessizliği var taşlarda
Son ayak da çekildi kaldırımdan.
Renkli ışıklar yüzerken gamlı sularda
Haber var davetsiz misafirden

Gülün alevi tükendi, boynu büküldü
Saçlarına aklar düştü bir dağın.
Bir ok daha menziline varmakta
Meyveye durmuşken kimi ağaçlar,
Yapraklara davet geliyor köklerinden

Sermaye tükendi, pazar toplandı
Kaybetti Cemşab reçeteyi.
Ak kıyafet, tenini gözlemekte
Titreten alevler üşüşürken tellerime
Veda nağmeleri geliyor derinlerden.

Hüküm verildi, Kudret erişti
Ümit kesildi huma kuşundan
Mahir çekiç teskin etmekte tahtaları
Kürekler sarılırken hüznün ellerine
Cumasız salâ yükseliyor kubbelerden.

Yolcu el sallarken, son durağında
Bir çocuğun daha ismi söyleniyor kulağına
Kaçıyor akrep, hiç bakmadan arkasına
Görülmedi son vedayı edipte dönen,
Geriye yalnız isim kalıyor gidenlerden

2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401671/veda.html>

Dert Etme

Dert etme ađyarın fendini
Büyüğün derdi şandandır

Kırma namert için vecdini
Ondaki bozukluk kandandır

Hiç bitmez zannetme derdini
İnsandaki yeis zandandır

Kapatma ümide Seddini
Gördüğün karanlık tandandır

Bozma gafil için cehdini
Azmedenin sonu handandır

Bırakma öfkeye kendini
İnsanda merhamet candandır

Bozma elestteki ahdini
Sadığın yaveri mennandır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1460488/dert-etme.html>

ÂH-I MÜEBBET

Baharı gözlerken yaşattın hazan,
Senin de mevsimin uzun sürmesin.
Duam odur; yazsın kaderi yazan,
Arasan da derdin çözüm görmesin.

Kara olan kaşın değil, yüzünmüş;
Sevenin payına düşen hüznümüş.
Serapmış da bana gerçek görünmüş,
Perişan bağların üzüm görmesin.

Güvendiğin dağlardan kar gitmesin,
Nevheves kalbinde efkar bitmesin.
Sana hilesin aşikar etmesin;
Can düşmanın bile ölüm görmesin!

Baden dert, kadehin kaçınıcı elde?
Kaçınıcı mızrap sinendeki telde?
Sanmış olsam da benimdin ezelde,
İstemem gelmeni; gözüm görmesin.

Payıma, halime vah etmek düştü,
Geçen zamana eyvah etmek düştü.
Mademki dilime âh etmek düştü,
Efsunlu gözlerin yüzüm görmesin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1694765/h-i-muebbet.html>

O'nundur

Sanma sen yarattın ef'ali,
Tekvin de, takdir de O'nundur.
Samed'dir; yok misli, misali,
Mekân da, mahluk da O'nundur.

Zât-ı Hak her şeye kadirdir,
Evsafı zerrede zahirdir.
O hem evvel hem de ahirdir;
Mazide, atide O'nundur.

Sen bir suret olsan ne çıkar?
Görünen O, sana kim bakar?
Cümle ırmak hep O'na akar;
Damla da, derya da O'nundur.

Agâh ol, mâsavaya dalma,
Hayali hakikat sanma.
Cehdeyleyip boşa yorulma;
Hüküm de, kudret de O'nundur.

Her neye baksan O görünür,
Ruhlar ten libasın bürünür.
Yol dediğin virdle yürünür;
Kadem de, süluk de O'nundur.

Katresin, deryayı özlersen,
Tecellisiz neyi söylersen?
Sırrı bilsen sükût eylesin;
Zahirde, batında O'nundur.

Ben erir, hiç kalır geride,
"Kün" sırrını duy her zerrede.
Ötede değil, gör kendinde;
Surette, sirette O'nundur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1719196/o-nundur.html>